

Bruxelles, den 17.10.2023
COM(2023) 660 final

2023/0379 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, brugen i Unionen af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, og visse indberetningskrav

(EØS-relevant tekst)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

- **Forslagets begrundelse og formål**

Dette forslag er en del af en pakke af foranstaltninger, som skal rationalisere indberetningskravene. Det har til formål at rationalisere godkendelse og registrering og lette byrden for EU-virksomheder, navnlig små og mellemstore virksomheder ("SMV'er", dvs. mindre benchmarkadministratorer og benchmarkbrugere). Den lovramme, der gælder for disse virksomheder, er delt op i lag. Der gælder forskellige regler og indberetningskrav afhængigt af, hvilken type benchmark de leverer. Forordning (EU) 2016/1011 ("benchmarkforordningen") har til formål at afhjælpe betænkeligheder vedrørende nøjagtigheden og integriteten af benchmarks, uanset sådanne benchmarks størrelse og systemiske karakter. Spørgsmålet er, om nogle af benchmarkforordningens krav er forholdsmæssigt rimelige, navnlig for administratorer, der tilbyder benchmarks, hvis referenceværdi i instrumenter, kontrakter eller fonde er lav, eller som kun leverer indeks til et begrænset antal benchmarkbrugere i overensstemmelse med bilaterale kontrakter (skræddersyede indeks). Markedsdeltagerne har udtrykt ønske om en revision af benchmarkforordningen og om at gøre de lovgivningsmæssige krav afhængige af et benchmarks systemiske relevans eller betydningen af den rolle, som et benchmark spiller for driften af markeder i en medlemsstat eller i hele EU.

Kommissionen understregede i sin meddelelse "*EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030*"¹, hvor vigtigt det er at have en lovramme, der sikrer, at målene nås med færrest mulige omkostninger. Den har derfor givet tilsagn om at gøre en fornyet indsats for at rationalisere og forenkle indberetningskravene med det formål at reducere de administrative byrder med 25 % uden at undergrave de dermed forbundne politikmål.

Indberetningskrav spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre både en grundig overvågning og en korrekt håndhævelse af lovgivningen. De omkostninger, der er forbundet hermed, opvejes i vid udstrækning af de fordele, disse krav medfører, navnlig med hensyn til at overvåge vigtige politiktiltag og sikre, at de overholdes. Det er imidlertid vigtigt at strømline disse krav for at sikre, at de opfylder det formål, de var tiltænkt, og for at begrænse den administrative byrde. Indberetningskrav kan pålægge interessenter uforholdsmæssigt store byrder, herunder SMV'er og mikrovirksomheder, også i betragtning af den organisatoriske og teknologiske udvikling, der kræver, at de oprindelige indberetningskrav tilpasses.

Det er derfor en prioritet at strømline indberetningsforpligtelserne og reducere den administrative byrde.

Dette lovgivningsforslag har til formål at revidere benchmarkforordningens anvendelsesområde og afhjælpe dens mangler samt foretage målrettede forbedringer af den måde, hvorpå benchmarkforordningen fungerer.

- **Politisk og retlig baggrund**

---

¹ COM(2023) 168.

Et benchmark er et indeks², der anvendes som reference til at bestemme prisen på et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt eller til at måle en investeringsfonds økonomiske resultater. Der udarbejdes i øjeblikket en bred vifte af benchmarks, herunder rentebenchmarks, såsom EURIBOR, egenkapitalbenchmarks, f.eks. CAC 40, DAX eller S&P 500-indeksene, og råvarebenchmarks, f.eks. energibenchmarks såsom West Texas Intermediate eller Brent. Benchmarkforordningen omfatter flere særskilte underliggende aktivklasser, der omfatter aktier (og aktielignende instrumenter, f.eks. børshandlede fonde), fastforrentede instrumenter, renter, kredit eller valutakurser samt forskellige råvarer.

Tabel 1-3 viser, hvordan den nuværende benchmarkforordning har inddelt de vigtigste benchmarktyper, der dækker de vigtigste aktivklasser, omkring tre dimensioner: 1) værdien af aktiver, der anvender et benchmark som reference 2) underliggende aktivklasse og 3) typer af inputdata, der anvendes til at beregne benchmarket.

---

² Et indeks er et statistisk mål, typisk for en pris eller mængde, som er beregnet eller bestemt ud fra et repræsentativt sæt af underliggende oplysninger.

Tabel 1: Gældende lovgivning: sondring mellem benchmarks på grundlag af omfanget af anvendelsen i EU

Kategori	Kvantitative tærskelværdier ³	Nødvendig intervention for at blive klassificeret som sådan	Retlige konsekvenser	Nuværende population
Kritiske benchmarks	<ul style="list-style-type: none"> - 500 mia. EUR eller - 400 mia. EUR + 2 af de kvalitative kriterier i artikel 20, stk. 1, litra c), eller - Benchmarket er baseret på bidrag fra stillere, som for hovedpartens vedkommende er beliggende i én medlemsstat og er anerkendt som værende af afgørende betydning i denne medlemsstat 	Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, i benchmarkforordningen (Kommissionens gennemførelsesretsakt ⁴)	Der gælder yderligere regler (artikel 20-23), herunder obligatorisk administration (den kompetente myndighed har beføjelse til at pålægge administratoren at fortsætte offentliggørelsen af benchmarket) og obligatoriske bidrag (hvis administratoren har underrettet den kompetente myndighed om, at en stiller har til hensigt at ophøre med at levere inputdata, har den kompetente myndighed beføjelse til at kræve, at stilleren bidrager med inputdata).	EURIBOR, WIBOR, STIBOR, NIBOR
Væsentlige benchmarks	<ul style="list-style-type: none"> - Benchmarket er ikke et kritisk benchmark <p>og opfylder ingen af følgende kriterier:</p> <ul style="list-style-type: none"> - 50 mia. EUR eller - Benchmarket har ingen, eller kun meget få, passende markedsbaserede alternativer til benchmarket og, i tilfælde af at benchmarket ikke længere leveres eller leveres på grundlag af inputdata, der ikke længere er fuldt ud repræsentative for den underliggende markedsbaserede eller økonomiske realitet, eller er upålidelige inputdata, det ville have væsentlige negative konsekvenser for markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugere, 	Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med administratoren, beslutter at klassificere et benchmark som væsentligt eller ikkevæsentligt.	<ul style="list-style-type: none"> - Måltrettede lempelser af kravene i benchmarkforordningens afsnit II på grundlag af følg eller forklar-princippet (se artikel 25 i benchmarkforordningen) - For enheder, der allerede er tilsynsbelagte, kræves der blot registrering for at administrere væsentlige benchmarks 	Fra september 2022 blev det anslået, at 50 væsentlige benchmarks, som blev tilbudt af seks administratorer, var omfattet af benchmarkforordningen ⁵

³ Beregning, der er baseret på den samlede værdi af finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfonde i Unionen, for hvilke benchmarket anvendes som reference, som fastsat af benchmarkadministratoren.

⁴ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1368 som ændret.

⁵ Dette udelukker et ukendt antal væsentlige benchmarks, der tilbydes af ikke-EU-administratorer, som på daværende tidspunkt ikke havde opnået anerkendelse eller validering.

	realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i en eller flere medlemsstater.			
Ikkevæsentlige benchmarks ⁶	Et benchmark, der ikke kan klassificeres som kritisk eller væsentligt		<ul style="list-style-type: none"> - Mere vidtrækkende lempelser af kravene i benchmarkforordningens afsnit II på grundlag af princippet om overholdelse eller begrundelse (se artikel 26 i benchmarkforordningen) - Administration af et ikkevæsentligt benchmark kræver kun registrering. 	Alle andre benchmarks

Tabel 2: Gældende lovgivning: sondring mellem benchmarks på grundlag af den underliggende aktivklasse

Underliggende aktivklasse	Definition	Nødvendig intervention for at blive klassificeret som sådan	Retlige konsekvenser
Rentebenchmarks	"et benchmark, som [...] er fastsat på grundlag af den rentesats, hvortil banker kan udlåne til eller låne af andre banker eller agenter, som ikke er banker, på pengemarkedet"	Ingen nødvendig intervention. Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med administratoren, beslutter at klassificere et benchmark i henhold til den aktivklasse, den måler.	Rentebenchmarks er omfattet af en særlig ordning, der er fastsat i benchmarkforordningens bilag I.
Råvarebenchmarks	"et benchmark, hvor det underliggende aktiv [...] er en råvare [...], eksklusive emissionstilladelser [...]"		Råvarebenchmarks, med undtagelse af: <ul style="list-style-type: none"> - Råvarebenchmarks, for hvilke størstedelen af de tilsynsbelagte enheder bidrager med inputdata - Råvarebenchmarks, som også er benchmarks baseret på regulerede data - Kritiske råvarebenchmarks med guld, sølv eller platin som underliggende aktiv er omfattet af en særlig ordning, der er fastsat i benchmarkforordningens bilag II.
Andet (omfatter: egenkapital, fast indkomst, gæld, valutakurs...)	[ethvert andet benchmark]		Omfattet af benchmarkforordningens generelle ordning

Tabel 3: Gældende lovgivning: sondring mellem benchmarks på grundlag af typen af inputdata

Type inputdata	Definition	Nødvendig intervention for at blive klassificeret	Retlige konsekvenser

⁶ Det gråskraverede område svarer til benchmarks, for hvilke administratoren ikke længere behøver at være registreret. Se nedenfor.

		som sådan	
Benchmark baseret på regulerede data	<p>et benchmark fastlagt ved anvendelse af en formel omfattende:</p> <p>a) inputdata, der i deres helhed leveres fra:</p> <p>i) en markedsplads [...] eller en markedsplads i et tredjeland, for hvilke[n] Kommissionen har vedtaget en [afgørelse om ækvivalens][...]</p> <p>ii) en godkendt offentliggørelsesordning (APA) [...] eller en udbyder af konsolideret løbende handelsinformation [...]</p> <p>iii) en godkendt indberetningsmekanisme (ARM) [...]</p> <p>iv) en elektricitetsbørs [...]</p> <p>v) en naturgasbørs [...]</p> <p>vi) en auktionsplatform</p> <p>vii) en tjenesteudbyder, til hvem benchmarkadministratoren har outsourcet dataindsamlingen [...], forudsat at tjenesteudbyderen modtager dataene i deres helhed fra en enhed omhandlet i dette litras nr. i) til vi)</p> <p>b) nettoværdier af investeringsfondes aktiver</p>	<p>Ingen nødvendig intervention.</p> <p>Den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med administratoren, beslutter at klassificere et benchmark på grundlag af den type inputdata, der er anvendt.</p>	<p>Benchmarks baseret på regulerede data tilgodeses af betydelige lempelser af kravene vedrørende kontrol af inputdata, indberetning af overtrædelser og bidrag af inputdata (jf. artikel 17).</p> <p>Benchmarks baseret på regulerede data kan ikke betegnes som kritiske benchmarks, selv om de overstiger de kvantitative tærskelværdier, der er fastsat i artikel 20.</p>
Ethvert andet benchmark	Inputdata, der ikke klassificeres som regulerede data		Omfattet af benchmarkforordningens generelle ordning

Finansielle markeder er globale markeder, og benchmarks produceres og bruges på internationalt plan. Europæiske banker, investeringsfonde og andre benchmarkbrugere⁷ henviser til EU- og ikke-EU-benchmarks til en lang række forskellige formål, lige fra risikodækning, herunder rente-, kredit- og valutarisici, og markedsføring af produkter til at afdække deres kunders risiko til oprettelse af en investeringsportefølje ved hjælp af benchmarket som enten investeringsskabelon eller som resultatbenchmark for en investeringsportefølje. Benchmarkforordningen indeholder listen over brugstilfælde, der er omfattet af forordningen, som følger:

- a) udstedelse af et finansielt instrument, der benytter et indeks eller en kombination af indeks som reference
- b) fastlæggelse af det beløb, der skal betales i henhold til et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt, ved at benytte et indeks eller en kombination af indeks som reference
- c) deltagelse i en finansiell kontrakt, der benytter et indeks eller en kombination af indeks som reference
- d) levering af en debitorrentesats [...], der er beregnet som et "spread" eller en fortjenstmargen i forhold til et indeks eller en kombination af indeks [...]
- e) måling af en investeringsfonds økonomiske resultater ved hjælp af et indeks eller en kombination af indeks [...].

⁷ Tilsynsbelagte enheder er defineret i benchmarkforordningens artikel 3, stk. 1, nr. 17).

Benchmarkforordningen regulerer også anvendelsen af et benchmark inden for EU⁸. Benchmarkforordningen har derfor til formål at sikre velfungerende markeder i EU og en høj grad af forbruger- og investorbeskyttelse med hensyn til benchmarks på EU-plan som understreget i benchmarkforordningens betragtning 6. I benchmarkforordningens artikel 29 reguleres således brugen af benchmarks i Unionen.

Benchmarkforordningen trådte i kraft den 1. januar 2018 med en overgangsperiode for eksisterende benchmarks og ikke-EU-benchmarks indtil den 31. december 2019. Fristen for ikke-EU-benchmarks blev senere udsat to gange. I juli 2023 vedtog Kommissionen et udkast til delegeret forordning i henhold til benchmarkforordningen for at forlænge overgangsperioden endnu en gang til den 31. december 2025 for så vidt angår benchmarks fra tredjelande, der anvendes af tilsynsbelagte EU-enheder⁹.

Benchmarkforordningen bygger på Den Internationale Børstilsynsorganisations principper for finansielle benchmarks (IOSCO-principperne) og Den Internationale Børstilsynsorganisations principper for rapporteringsagenturer for oliepriser (IOSCO PRA-principperne). Disse to sæt principper blev udviklet på internationalt plan i 2012-2013 som reaktion på forskellige afsløringer om benchmarkmanipulation og udgør et vigtigt omdrejningspunkt for benchmarkreguleringsordninger verden over. De følges af de fleste professionelle benchmarkadministratorer, hovedsagelig på grundlag af selvcertificering.

• **Overblik over forslaget**

I overensstemmelse med det dobbelte formål med at strømline indberetningen og den samlede regelbyrde og opfylde et mandat til at revidere benchmarkforordningen, for så vidt angår dens anvendelsesområde og dens regler for anvendelse af ikke-EU-benchmarks, sigter dette forslag mod at afhjælpe følgende to mangler:

- 1) Utilstrækkelig proportionalitet i den nuværende benchmarkforordning, navnlig fordi administratorer af ikkevæsentlige benchmarks er underlagt et registreringskrav fra den første brug af et benchmark, de tilbyder
- 2) Potentielle afskrækkende virkninger af kravet om at opnå anerkendelse eller validering for administratorer fra tredjelandes villighed til at tilbyde benchmarks i EU. Benchmarkadministratorer uden for EU, som ofte ikke er tilsynsbelagte i deres hjemland, står over for en betydelig yderligere regelbyrde, når de ansøger om adgang til EU-markedet gennem anerkendelse eller validering. Dette forhold risikerer at reducere antallet og udvalget af benchmarks, der er tilgængelige for EU-benchmarkbrugere.

Benchmarkforordningens politikmål bør stadig nås, hvis den fokuserer på kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks. I henhold til dette forslag er det derfor kun administratorer af disse kategorier af benchmarks, som fortsat bør være underlagt kravet om registrering eller godkendelse og størstedelen af de materielle krav.

Fordele ved rationalisering

---

⁸ Benchmarkforordningens artikel 2, stk. 1. Benchmarkforordningen regulerer tilsynsbelagte EU-enheders anvendelse af et benchmark, og disse kaldes "benchmarkbrugere". Disse tilsynsbelagte enheders kunder, dvs. investorer og virksomheder, der søger eksponering for benchmarks gennem et af ovennævnte brugsstifælde, benævnes "slutbrugere" af benchmarks.

⁹ Jf. <https://webgate.ec.europa.eu/regdel/#/delegatedActs/2036?lang=en>

Dette forslag justerer benchmarkforordningens anvendelsesområde. Selv om de materielle regler forbliver uændrede, vil de finde anvendelse på et mindre antal markedsdeltagere efter en tilgang baseret på benchmarkenes systemiske betydning. Desuden indebærer forslaget trinvis forbedringer af procedurereglerne og præciserer visse aspekter, der i praksis var med til at skabe retsikkerhed, navnlig hos benchmarkbrugere.

Dette forslag vil mindske den byrde, der er forbundet med registrering af og det dertil knyttede tilsyn med administratorer af ikkevæsentlige benchmarks. Disse administratorer udgør langt størstedelen (ca. 90 %) af det samlede antal administratorer, men deres brug af benchmarks har mindre økonomisk betydning.

Resultaterne af benchmarkforordningen viser endvidere, at der i løbet af fire års anvendelse kun er blevet pålagt én bøde af en national kompetent myndighed. Denne bøde blev pålagt af BaFin, den tyske tilsynsmyndighed for finansielle tjenesteydelser, i 2021, i forbindelse med en tilsynsbelagt enheds kontrol med dens bidrag til et kritisk benchmark¹⁰. I henhold til dette forslag vil den aktivitet, der består i at bidrage til et kritisk benchmark, fortsat være underlagt den samme tilsynsmæssige kontrol.

For tilsynsbelagte EU-enheder, der anvender benchmarks, vil dette forslag afskaffe de brugsrestriktioner, der er indeholdt i kapitlet om tredjelande i den nuværende benchmarkforordning, og som blev identificeret som en hindring for brugen af de fleste ikke-EU-benchmarks¹¹. Forslaget har også til formål at strømline de nuværende regelbyrder for EU-benchmarkbrugere, f.eks. behovet for enkeltvis at kontrollere den lovgivningsmæssige status for indeks, som de ønsker at anvende som benchmarks, ved at konsultere websteder og offentlige registre. Denne byrdereduktion skyldes det forhold, at benchmarks for indeværende som udgangspunkt skal godkendes til anvendelse. I henhold til forslaget bør det være tilstrækkeligt at konsultere det i artikel 36 omhandlede register (artikel 36-registret) for at kontrollere, at et benchmark ikke er omfattet af en offentlig meddelelse, der forbyder brugen heraf. For at sikre fuld gennemsigtighed bør alle tilsynsmyndighedernes relevante afgørelser offentliggøres og samles i artikel 36-registret samt i databasen i henhold til forordningen om det fælles europæiske adgangspunkt ("ESAP"). Hvis en kompetent myndighed eller ESMA konkluderer, at en benchmarkadministrator ikke har opfyldt sine forpligtelser, vil en offentlig meddelelse desuden advare EU-benchmarkbrugere om, at et bestemt benchmark ikke er egnet til anvendelse i Unionen, og fortsat brug af det pågældende benchmark vil være forbudt.

Andre overvejede løsningsmodeller

Alternative løsningsmodeller kunne have omfattet en justering af anvendelsesområdet udelukkende for ikke-EU-benchmarks eller en reduktion af de materielle krav til alle administratorer uden at ændre forordningens anvendelsesområde. Førstnævnte blev afvist med den begrundelse, at det ville have fordrejet konkurrencevilkårene til skade for EU-baserede administratorer. Sidstnævnte kunne have reduceret byrden for EU-administratorer, men ville ikke i tilstrækkelig grad have afhjulpet den uforholdsmæssigt store administrative byrde for EU-administratorer af ikkevæsentlige benchmarks og den risiko, som tredjelandes regler udgør for EU-brugeres adgang til ikke-EU-benchmarks, og det kunne have bragt politikmålet om at garantere sikre benchmarks af høj kvalitet i fare.

Endelig vil benchmarkforordningen, hvis der ikke foretages ændringer af den nuværende lovramme, fortsat finde anvendelse på alle benchmarks, der anvendes af EU-deltagere på det

---

¹⁰ Jf. ESMA's rapport fra 2021 om sanktioner pålagt i henhold til benchmarkforordningen <https://www.esma.europa.eu/document/report-sanctions-imposed-under-benchmarks-regulation-in-2021>.

¹¹ COM(2023) 455 final.

finansielle marked, herunder på benchmarks fra tredjelande. Som beskrevet i Kommissionens rapport, der blev offentliggjort den 14. juli 2023¹², vil reglerne for brug af benchmarks fra tredjelande fortsat virke som en hæmsko for at tilbyde benchmarks fra tredjelande til EU-kunder, hvilket kan føre til begrænset tilgængelighed af passende benchmarks og potentielt øgede omkostninger for EU-slutbrugere. Som følge heraf risikerer EU-benchmarkbrugere, f.eks. banker og investeringsselskaber, at miste adgang til en stor del af de indeks i verden, de anvender som benchmarks for finansielle instrumenter eller som referencesatser i finansielle kontrakter. Det vil betyde, at de ikke længere ville være i stand til at tilbyde investerings- eller risikoafdækningsprodukter, som selv meget almindelige ikke-EU-indeks henviser til. EU-investorer og -virksomheder ville i så fald skulle henvende sig til ikke-EU-formidlere for at få adgang til disse basale tjenester og risikere at betale en præmie. Manglende tilgængelighed af benchmarks fra tredjelande i EU kunne således resultere i begrænset konkurrence og potentiel systemisk risiko.

---

¹² Ibid.

Tabel 4 – Oversigt over den foreslåede reform

<i>Typer af væsentlige benchmarks</i>	
<p>Væsentlige benchmarks ved lov — benchmarks, for hvilke administratoren har konkluderet, at indekset er baseret på finansielle instrumenter og kontrakter eller bruges som et resultatbenchmark med mere end 50 mia. EUR i referenceaktiver i alt.</p>	<p>Væsentlige benchmarks ved udpegelse — benchmarks, der ikke har nået tærskelværdien på 50 mia. EUR, men som spiller en væsentlig rolle for driften af et eller flere nationale (detail-)markeder¹³.</p>
<i>Hvem foretager udpegelse?</i>	
<p>Sådanne benchmarks betragtes automatisk som væsentlige (der er ikke behov for udpegelse). Administratorerne skal underrette deres nationale kompetente myndighed, når de når tærskelværdien.</p> <p>ESMA og de nationale kompetente myndigheder kan udstede en erklæring om, at et benchmark har overskredet ovennævnte tærskelværdi, men at administratoren ikke har underrettet sin kompetente myndighed herom.</p>	<p>EU-benchmarks: den nationale kompetente myndighed</p> <p>ESMA høres inden udpegelsen og afgiver udtalelse om den kompetente myndigheds påtænkte udpegelse for at sikre overensstemmelse med de nationale udpegelser.</p> <p>Ikke-EU-benchmarks: ESMA efter anmodning fra en national kompetent myndighed (benchmarkforordningens artikel 24)</p>
<i>Reguleringsmæssige forpligtelser</i>	
<ul style="list-style-type: none"> • for administratorer, der er etableret i EU: godkendelse eller registrering i henhold til benchmarkforordningens artikel 34 • administratorer, der er etableret i tredjelande: anerkendelse fra ESMA i henhold til benchmarkforordningens artikel 32 eller validering i henhold til benchmarkforordningens artikel 33, medmindre der er vedtaget en afgørelse om ækvivalens med det pågældende tredjeland. 	
<i>Gennemsigtighed for benchmarkbrugere</i>	
<p><i>Hvem offentliggør udpegelsen?</i></p> <p>Der er ingen formel udpegelse.</p> <p>De nationale kompetente myndigheder og ESMA udsteder en offentlig erklæring, hvis en administrator meddeler sit benchmark som væsentligt, eller hvis den kompetente myndighed eller ESMA har klare og påviselige grunde til at betragte et benchmark som væsentligt.</p> <p>I ESMA's register offentliggøres navnene på benchmarks, der er omfattet af begge typer erklæringer, sammen med et link til nævnte erklæring.</p>	<p><i>Hvem offentliggør udpegelsen?</i></p> <p>Udpegelsesafgørelsen truffet af en national kompetent myndighed offentliggøres i overensstemmelse med denne myndigheds nationale lovgivning. ESMA underrettes om denne udpegelse og offentliggør det pågældende benchmarks navn og et link til udpegelsesafgørelse i artikel 36-registret.</p> <p>ESMA's udpegelsesafgørelse offentliggøres på ESMA's websted. Benchmarkets navn og et link til udpegelsesafgørelsen opføres i artikel 36-registret.</p>
<i>Oplysninger om den lovgivningsmæssige status for administratorer af væsentlige benchmarks</i>	
<p>Det register, som ESMA fører i henhold til artikel 36¹⁴, angiver:</p> <ul style="list-style-type: none"> - administratorer, der er godkendt eller registreret i EU - ikke-EU-administratorer, der er anerkendt eller valideret i EU 	

¹³ Et eksempel på et relevant detailmarked kunne være realkreditlån eller meget populære investeringsfonde.

¹⁴ Alle oplysninger i artikel 36-registret vil også være tilgængelige via det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).

- benchmarks, der er genstand for en offentlig erklæring fra en kompetent myndighed eller ESMA, der forbyder brugen af disse i EU, sammen med links til sådanne erklæringer
- en liste over EU-benchmarks for klimaovergangen og Paris-tilpassede EU-benchmarks, der er tilgængelige til brug i EU.

I henhold til forslaget vil forordningen fokusere på kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, PAB'er og CTB'er, uanset om administratoren er etableret i Unionen eller i et tredjeland¹⁵.

Væsentligheden af et benchmark afhænger i første omgang af dets økonomiske betydning for EU-markedet, hvor den mest relevante indikator er den samlede brug af dette benchmark. Tærskelværdien til bestemmelse af væsentlighed bør i alle tilfælde beregnes på grundlag af brugen af et benchmark "inden for Unionen", således at der ikke sondres mellem EU-benchmarks og ikke-EU-benchmarks¹⁶. Denne tærskelværdi bør fortsat fastsættes til 50 mia. EUR, idet der skelnes mellem ikkevæsentlige og væsentlige benchmarks i den nuværende benchmarkforordning.

Uanset den generelle regel bør kompetente myndigheder (for EU-benchmarks) og ESMA (for ikke-EU-benchmarks) for at tage højde for specifikke situationer kunne udpege benchmarks under den kvantitative tærskelværdi, hvis de opfylder visse kvalitative kriterier, der påviser deres indvirkning i Unionen.

---

¹⁵ For at sikre integriteten og omdømmet af de tilknyttede "EU-mærker" vil Paristilpassede EU-benchmarks og EU-benchmarks for klimaovergangen fortsat være omfattet af anvendelsesområdet og kan kun leveres af administratorer, der er godkendt eller registreret i Unionen.

¹⁶ I overensstemmelse med definitionen af "brug af et benchmark" i benchmarkforordningens artikel 2, stk. 1.

For at sikre sammenhæng i den nationale udpegelse, men bevare tilstrækkelig fleksibilitet, indeholder dette forslag bestemmelser om et system for koordinering mellem udpegelser foretaget af nationale myndigheder og ESMA. Dets vigtigste principper er følgende:

- En kompetent myndighed kan kun udpege et benchmark som væsentligt, hvis ingen anden kompetent myndighed tidligere har udpeget det.
- Forud for udpegelsen bør en kompetent myndighed opfordre administratoren og, i tilfælde af grænseoverskridende udpegelser, den nationale kompetente myndighed i administratorens medlemsstat til at fremlægge alle nyttige oplysninger.
- Forud for udpegelsen bør en kompetent myndighed høre ESMA.
- ESMA bør rådgive om korrekt anvendelse af kriterierne for national udpegelse og undersøge, om benchmarket kan betegnes som væsentligt i andre medlemsstater.
- Hvis mere end én myndighed kan udpege et benchmark, bør de nå til enighed om, hvilken myndighed der skal foretage udpegelsen.
- Hvis der ikke opnås enighed, har ESMA beføjelse til at bilægge tvisten.

Endelig tages der i dette forslag hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for EU's benchmarks for klimaovergangen (EU-CTB'er) og Paris-tilpassede EU-benchmarks (EU-PAB'er). Benchmarkudbydere kan frivilligt vælge at mærke benchmarks som EU-CTB'er eller EU-PAB'er, men dette er forbundet med specifikke krav i benchmarkforordningen. Derfor kan EU-CTB'er og EU-PAB'er kun leveres af benchmarkadministratorer, der er etableret i EU, og som er godkendt eller registreret. Desuden bør levering af EU-CTB'er og EU-PAB'er, uanset deres størrelse, reguleres på samme måde som levering af væsentlige benchmarks i henhold til benchmarkforordningen.

- **Indvirkninger af rationalisering**

De foreslåede ændringer har til formål at rationalisere benchmarkforordningen ud fra den forudsætning, at regelbyrden i øjeblikket er jævnt fordelt på alle de administratorer, der er underlagt benchmarkforordningen, uanset deres økonomiske betydning. I modsætning hertil er den undergruppe af administratorer, der leverer de økonomisk mest betydningsfulde benchmarks, begrænset. Benchmarkadministratorer er navnlig forpligtet til at ansøge om registrering fra det tidspunkt, hvor et enkelt benchmark anvendes i et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt.

Forslaget vil udelukkende afskaffe kravet om godkendelse eller registrering (EU-administratorer) eller validering eller anerkendelse (administratorer fra tredjelande) for administratorer af ikkevæsentlige benchmarks. Volumen af referenceaktiver i ikkevæsentlige benchmarks er lille, således at disse typer benchmarks ikke udgør nogen systemisk risiko. Som følge heraf vil obligatorisk overholdelse af organisatoriske krav vedrørende i) governance og interessekonflikter, ii) overvågningsfunktionen samt et hierarki for og overvågning af inputdata iii) udarbejdelse af adfærdskodekser for så vidt angår inputdata, iv) indberetning af overtrædelser og v) offentliggørelse af oplysninger vedrørende metodologi og benchmarkerklæringen ikke længere finde anvendelse på administratorer af ikkevæsentlige benchmarks. Der gøres opmærksom på, at kravene i forordning (EU) nr. 596/2014 ("markedsmisbrugsforordningen" eller "MAR") fortsat vil finde anvendelse¹⁷. Endelig bør det også anerkendes, at det er fast markedspraksis for benchmarkadministratorer, at de udøver deres aktiviteter i overensstemmelse med de relevante IOSCO-principper.

Rubrik 1

Væsentlige versus ikkevæsentlige benchmarks

ESMA's register indeholder i øjeblikket 73 EU-benchmarkadministratorer. Af de benchmarks, der i øjeblikket anvendes i EU, er kun ét (EURIBOR) blevet udpeget som et kritisk benchmark underlagt ESMA's tilsyn¹⁸. Tre af dem — Stockholm Interbank Offered Rate (STIBOR), Norway Interbank Offered Rate (NIBOR) og Warszawa Interbank Offered Rate (WIBOR) — er kritiske benchmarks underlagt nationalt tilsyn¹⁹. Alle disse kritiske benchmarks er rentebenchmarks, og hver af dem administreres af forskellige EU-administratorer.

¹⁷ Forordningen om markedsmisbrug finder anvendelse på adfærd i forbindelse med benchmarks, jf. artikel 2. I henhold til markedsmisbrugsforordningens artikel 12 omfatter markedsmanipulation også videregivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller indberetning af urigtigt eller vildledende input vedrørende et benchmark, når personen, der stod for videregivelsen eller indberettede inputtet, var eller burde have været klar over, at det var urigtigt eller vildledende, eller enhver anden tilsvarende aktivitet, som manipulerer beregningen af et benchmark. I lovgivningsforslaget til "børsnoteringsdirektivet" foreslog Kommissionen at ændre markedsmisbrugsforordningen, således at benchmarkadministratorer og stillere omfattes af anvendelsesområdet for ordningen for administrative sanktioner ved at ændre artikel 30, stk. 2, litra e)-g). De foreslåede ændringer af artikel 23 styrker også de kompetente myndigheders beføjelser over for benchmarkadministratorer.

¹⁸ I benchmarkforordningens artikel 20, stk. 1, litra a), kræves det, at et benchmark anvendes som reference for finansielle kontrakter og finansielle instrumenter, som har en samlet værdi på mindst 500 mia. EUR.

¹⁹ Benchmarkforordningens artikel 20, stk. 1, litra b).

En uformel undersøgelse af nationale tilsynsmyndigheder foretaget af ESMA viste, at seks benchmarkadministratorer underlagt europæisk tilsyn (tre i EU og tre uden for EU²⁰) i september 2022 tilbyder enten ét eller flere væsentlige benchmarks²¹. De resterende 66 administratorer leverer kun ikkevæsentlige benchmarks.

Denne rationalisering vil resultere i en bedre målretning af tilsynsindsatsen for de relevante kategorier af kritiske eller væsentlige benchmarks — defineret som benchmarks, der vedrører finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller investeringsfonde til et samlet beløb på mere end 500 mia. EUR (kritiske) eller 50 mia. EUR (væsentlige) — eller benchmarks, der på grundlag af en national eller EU-dækkende vurdering spiller en væsentlig rolle på et (detail-)marked i en bestemt medlemsstat eller på et marked i flere medlemsstater.

Forslaget forventes at reducere antallet af EU-enheder, der er omfattet af benchmarkforordningens anvendelsesområde. Af de 73 EU-administratorer, der i øjeblikket er tilsynsbelagte, vil 66 administratorer falde uden for anvendelsesområdet, medmindre de specifikt er udpeget som væsentlige. Dette svarer til en reduktion på op til 90 % af den population, der er underlagt obligatorisk overholdelse. Med hensyn til omkostninger henvises til afsnittet om Refit nedenfor.

- **Konsekvenser for administratorer fra tredjelande**

Det er et ledende princip i dette forslag at sikre ligebehandling af administratorer, uanset hvor de er etableret. Derfor bør benchmarkforordningens anvendelsesområde for så vidt angår EU-administratorer være identisk med det, der gælder for tredjelandsadministratorer fra tredjelande.

Vi anslår, at der findes ca. 273 benchmarkadministratorer fra tredjelande²². I henhold til de nuværende regler vil de fra den 1. januar 2026 alle skulle sikre sig adgang til EU-markedet via ækvivalens, anerkendelse eller validering, for at deres benchmarks fortsat kan bruges af tilsynsbelagte EU-enheder. I øjeblikket er to ud af dette antal omfattet af en afgørelse om ækvivalens²³, yderligere to anerkendes af en tilsynsbelagt EU-enhed²⁴, og ti er anerkendt af ESMA²⁵. De resterende 259 administratorer kan indtil den 1. januar 2026 tilbyde deres benchmarks uden begrænsninger i EU i overensstemmelse med overgangsperioden i henhold til benchmarkforordningens artikel 51, stk. 5. Det betyder, at kun ca. 5 % af administratorerne i tredjelande med succes har benyttet én af de tre tilgængelige "muligheder for adgang" til EU-markedet.

²⁰ Som har opnået adgang til EU-markedet via anerkendelse eller validering. Dette er i tillæg til et ukendt antal ikke-EU-administratorer, der tilbyder væsentlige benchmarks i EU i henhold til overgangsbestemmelserne.

²¹ Benchmarks, der anvendes som reference for finansielle kontrakter og finansielle instrumenter, som har en samlet værdi på over 50 mia. EUR, eller [som ikke har] nogen, eller meget få, passende markedsbaserede alternativer og [kan forårsage] væsentlige negative konsekvenser for markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i en eller flere medlemsstater.

²² Alle data i dette afsnit blev indberettet af ESMA, herunder på grundlag af en kommerciel database (www.rimes.com).

²³ ABS Benchmarks Administration CO PTE. LTD. (Singapore) og ASX Benchmarks Limited (Australien).

²⁴ S&P Dow Jones Indices, LLC (USA) og SIX Index AG (Schweiz).

²⁵ Hedge Fund Research, Inc. (USA), ICAP information Services Limited (UK), Invesco Indexing LLC (USA), JPX Market Innovation & Research, Inc. (Japan), Leonteq Securities AG (Schweiz), LPX AG (Schweiz), Nikkei Inc. (Japan), Scientific Infra Pte Ltd (Singapore), STOXX Ltd. (Schweiz) og WisdomTree, Inc. (USA).

Hvad angår væsentlige benchmarks, anslås det, at mindst seks ikke-EU-administratorer leverer mindst ét benchmark, der overstiger brugstærskelværdien på 50 mia. EUR i EU. Af disse seks har tre i øjeblikket opnået anerkendelse eller validering i EU. I betragtning af at dette forslag giver ESMA mulighed for at udpege yderligere ikke-EU-benchmarks som væsentlige, bør disse seks ikke-EU-administratorer af væsentlige benchmarks betragtes som den minimumspopulation, der stadig vil være omfattet af tredjelandordsningen.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag er en del af en pakke af foranstaltninger, som skal rationalisere indberetningskravene. Dette er et skridt i en løbende proces, hvor der ses indgående på de gældende indberetningskrav for at vurdere, om de fortsat er relevante, og gøre dem mere effektive.

Dette forslag har til formål at reducere antallet af benchmarks, der er omfattet af EU-retten, betydeligt og dermed også regelbyrden for størstedelen af benchmarkadministratorerne og brugerne. Samtidig vil det øgede fokus i forbindelse med overholdelses- og tilsynsindsatsen på de benchmarks, der økonomisk set er de mest væsentlige, sikre, at de politikmål, der ligger til grund for benchmarkforordningen, nås.

Desuden vil denne reform af benchmarkforordningen bidrage til de generelle mål for EU's politikker for finansielle tjenesteydelser, som har til formål at sikre finansiell stabilitet. Forslaget vil også bidrage til målene i handlingsplanen for kapitalmarkedsunionen, som har til formål at gøre EU's kapitalmarkeder dybere og gøre den europæiske økonomi og de europæiske virksomheder mere konkurrencedygtige.

Tilgangen i dette forslag bør ses i forhold til den tilgang, som Kommissionen foreslog i sit forslag om gennemsigtighed og integritet i forbindelse med miljømæssige, sociale og ledelsesmæssige (ESG) vurderingsaktiviteter²⁶. Initiativet om ESG-vurderingsaktiviteter er principbaseret og i vid udstrækning baseret på henstillinger offentliggjort af IOSCO i november 2021. Andre jurisdiktioner, der arbejder på at forbedre gennemsigtigheden og integriteten af ESG-vurderinger, baserer også deres arbejde på IOSCO's henstillinger, som bør give udslag i en bred global tilpasning af måden, hvorpå disse udbydere behandles. På dette grundlag anlægger forslaget til ESG-vurderinger en samlet tilgang til reguleringen af ESG-vurderingsaktiviteter, herunder en tredjelandordsning, men adskiller sig væsentligt fra benchmarkforordningen, idet det ikke regulerer anvendelsen af ESG-vurderinger. Desuden befinder markedet for ESG-vurderinger sig i en mindre udviklet fase, og brugerne af ESG-vurderinger er i mindre grad underlagt specifikke udbyderes markedsstyrke. Det bemærkes også, at brugere af ESG-vurderinger hovedsagelig er institutionelle investorer, der kan supplere det modtagne input med deres egen analyse, inden de træffer beslutning om en specifik investeringsstrategi. Derfor bør det ikke forventes, at ordningen for ESG-vurderinger vil være til skade for brugerne på samme måde som benchmarkforordningens tredjelandordsning ville have været, hvis der ikke var foretaget lovindgreb.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

I henhold til programmet for målrettet og effektiv regulering (Refit) sikrer Kommissionen, at dens lovgivning er egnet til formålet, er målrettet interessenternes behov og minimerer byrderne, samtidig med at målene med lovgivningen nås. Disse forslag indgår derfor som led i Refitprogrammet, idet de reducerer kompleksiteten af de indberetningsbyrder, som EU-lovgivningen medfører.

---

²⁶ COM(2023) 314 final. ESG-vurderinger består af "udtalelser" fra en vurderingsleverandør, som ikke bør fortolkes som en form for mærkning eller certificering.

Selvom visse indberetningskrav er væsentlige, skal de være så effektive som muligt. De bør sikre, at overlapninger undgås, unødvendige byrder afskaffes, og at der så vidt muligt anvendes digitale og interoperable løsninger.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Artikel 114 i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Forordning (EU) 2016/1011 har fjernet handelshindringer på grundlag af artikel 114 i TEUF. EU-lovgiver kan derfor anvende det samme retsgrundlag for nu at tilpasse forordning (EU) 2016/1011. Dette er i overensstemmelse med Domstolens ræsonnement i sag C-58/08, Vodafone m.fl., Sml. 2010 I, s. 4999, præmis 34, hvori Domstolen fastslog følgende: "Når en retsakt baseret på artikel 95 EF allerede har fjernet enhver hindring for samhandelen på det område, den harmoniserer, kan fællesskabslovgiver ikke fratages muligheden for at tilpasse denne retsakt til samtlige ændrede omstændigheder eller ny viden, henset til den opgave, den har til at sikre beskyttelsen af de almene hensyn, der er anerkendt i traktaten (jf. i denne retning dommen i sagen British American Tobacco (Investments) og Imperial Tobacco, præmis 77 og 78)."

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Dette forslag overholder nærhedsprincippet. Udpegelsen af benchmarks, der er relevante for et marked i en medlemsstat, påhviler den kompetente myndighed, der er tættest på det relevante marked. Hvis et bestemt benchmark f.eks. hyppigst anvendes af operatører på et bestemt (nationalt) marked, påhviler det den kompetente myndighed at udpege benchmarket som væsentligt, uanset hvor administratoren af det pågældende benchmark er hjemmehørende. Hvis det pågældende benchmark administreres i en anden medlemsstat, bør samarbejdet mellem de kompetente myndigheder sikre et problemfrit tilsyn med et sådant benchmark. I lyset af risiciene for den finansielle stabilitet, procedurernes kompleksitet og de tab, der kan opstå som følge af finansiell ustabilitet, anses disse tilsynsomkostninger for at stå i et rimeligt forhold til målet. Desuden omfatter de foranstaltninger, der skal forhindre fragmentering og retsusikkerhed, ESMA's rolle som koordinator og mægler, forud for nationale udpegelser og overgangsbestemmelser vedrørende benchmarkadministratorer, der allerede har opnået godkendelse eller er registreret hos en national kompetent myndighed.

- **Proportionalitetsprincippet**

Dette forslag indfører en mere strømlinet tilgang til reguleringen af benchmarks, som står i rimeligt forhold til målet. Forslaget er begrænset til de ændringer, der er nødvendige for at opnå en ramme, der fungerer for EU's markedsdeltagere. Forslaget går ikke ud over, hvad der er strengt nødvendigt for at nå dets mål. Det er foreneligt med proportionalitetsprincippet, idet der tages hensyn til at skabe den rette balance mellem bevarelsen af den finansielle stabilitet og de europæiske markeders integritet og foranstaltningens omkostningseffektivitet.

De foreslåede reguleringsmæssige ændringer vil mindske retsusikkerheden for tilsynsbelagte EU-enheder og sikre, at de kan gøre brug af det størst mulige udvalg af EU-benchmarks og ikke-EU-benchmarks. Desuden er der en klar kompetencefordeling mellem de relevante nationale myndigheder, ESMA og Kommissionen, når det drejer sig om at udpege et benchmark som kritisk eller væsentligt. Forslaget indeholder også en klar afgrænsning af de

retsvirkninger, der følger for administratorer, der leverer benchmarks, som er udpeget som kritiske eller væsentlige.

Sammenlignet med den eksisterende benchmarkforordning øger dette forslag også retssikkerheden med hensyn til den reguleringsmæssige status for benchmarks, der er udpeget som væsentlige — de udpegende enheder (kompetente myndigheder) har mandat til klart at meddele den reguleringsmæssige status for et udpeget benchmark. Desuden vil disse afgørelser være let tilgængelige på ESAP og i det register, der føres af ESMA.

- **Valg af retsakt**

Forslaget indfører ændringer af den eksisterende forordning på grundlag af artikel 114 i TEUF og bør derfor også være en forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSENER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Denne målrettede gennemgang fokuserer på følgende:

- at sikre, at EU-benchmarkbrugere kan gøre brug af det størst mulige udvalg af EU-benchmarks og ikke-EU-benchmarks og fortsat være konkurrencedygtige på de globale kapitalmarkeder
- at reducere regelbyrden for EU-administratorer af benchmarks med begrænset økonomisk virkning, samtidig med at der opretholdes et passende tilsyn med kritiske og væsentlige benchmarks, EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks.

Kommissionens tjenestegrene indsamlede også data direkte fra markedsdeltagerne og holdt møder med interessenter om deres nuværende situation, betænkeligheder ved og idéer til, hvordan benchmarkforordningen og navnlig kapitlet om tredjelande kan forbedres og reformeres. Den offentliggjorde også en indkaldelse af feedback i fire uger og indsamlede markedsdeltageres synspunkter.

- **Høring af medlemsstaterne**

Kommissionens tjenestegrene hørte medlemsstaternes eksperter om den fremtidige udformning af den europæiske benchmarkforordning på møderne i ekspertgruppen under Det Europæiske Værdipapirudvalg henholdsvis den 22. juni 2023 og den 21. september 2023.

De fleste medlemsstater var enige om, at kun væsentlige benchmarks bør være omfattet af forordningen, og at benchmarks, der overstiger en brugstærskelværdi på 50 mia. EUR, automatisk bør være omfattet af anvendelsesområdet. Samtidig argumenterede nogle medlemsstater for behovet for nationale skønsbeføjelser med henblik på at vurdere visse indeks til at være væsentlige, selv hvis det pågældende benchmark hovedsagelig anvendes i én medlemsstat, eller hvis de vedtagne tærskelværdier for udpegelse, som er relevante for EU, ikke er blevet overholdt. Under en efterfølgende drøftelse om udformningen af en national udpegelsesordning påpegede de fleste medlemsstater, at de ville overveje at udpege et begrænset antal benchmarks, som hovedsagelig leveres af administratorer i den pågældende medlemsstat.

De fleste medlemsstater finder det hensigtsmæssigt at anvende tærskelværdien eller kriterierne for udpegelse på samme måde på både benchmarks, der administreres i EU, og dem, der administreres uden for EU.

Uanset hvilken tilgang der er valgt til at fastsætte tærskelværdien for udpegelse af et benchmark som væsentligt, ønsker de fleste medlemsstater, der gav udtryk for en holdning til spørgsmålet, at råvarebenchmarks leveret af prisrapporteringsagenturer fortsat skal omfattes af benchmarkforordningens anvendelsesområde, og at reglerne i bilag II til benchmarkforordningen anvendes på denne benchmarkkategori.

- **Høringer af interessenter**

Der blev gennemført en målrettet høring om ordningen for brug af benchmarks, der administreres i et tredjeland, mellem den 20. maj og den 12. august 2022. Der blev indsendt 64 besvarelser af onlinespørgeskemaet. Et detaljeret resumé af de indsendte besvarelser indgik i Kommissionens rapport om brugen af benchmarks fra tredjelande i EU²⁷.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Disse forslag er udpeget efter en proces med intern kontrol af eksisterende indberetningsforpligtelser og er baseret på erfaringerne med gennemførelsen af den relevante lovgivning. Da dette er et skridt i processen med løbende vurdering af de indberetningskrav, der følger af EU-lovgivningen, vil kontrollen med sådanne byrder og deres indvirkning på interessenterne fortsætte.

- **Konsekvensanalyse**

Der blev ikke udarbejdet nogen konsekvensanalyse af dette forslag, af følgende årsager:

- Forslaget er i overensstemmelse med to specifikke politikmål, som i vid udstrækning er en afgørende forudsætning for den løsningsmodel, der beskrives i dette forslag.
- Dette forslag består af en målrettet justering af benchmarkforordningens anvendelsesområde og en forbedring af proportionalitetslementerne. Det ændrer ikke de materielle regler eller tilsynsmåden. Selv om forslaget fastholder sondringen mellem ikkevæsentlige benchmarks og andre benchmarks, i lighed med den sondring, der allerede findes i benchmarkforordningen i dag, tilpasser det i højere grad lovrammen til reguleringen af benchmarks i andre jurisdiktioner, som generelt er baseret på udpegelse af de mest økonomisk virkningsfulde indeks.
- Desuden bygger dette forslag på en konsekvensanalyse, der blev gennemført i 2020²⁸, og på en rapport fra Kommissionen, der blev forelagt de to lovgivere i 2023²⁹, herunder to offentlige høringer³⁰. Hensigten om at arbejde videre med dette

---

²⁷ COM(2023) 455 final.

²⁸ SWD(2020) 147 final.

²⁹ COM(2023) 455 final.

³⁰ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/12016-Report-pursuant-to-Article-54-of-the-Benchmark-Regulation/public-consultation_en and https://finance.ec.europa.eu/regulation-and-supervision/consultations/finance-2022-benchmarks-third-country_en.

initiativ uden en konsekvensanalyse blev meddelt i en indkaldelse af feedback, som blev offentliggjort fra den 1. marts til den 29. marts 2023³¹.

- **Målettet regulering og forenkling**

Dette er et Refitforslag, der har til formål at forenkle lovgivningen og mindske byrderne for interessenterne. Dette lovgivningsforslag forventes at medføre omkostningsbesparelser for EU-benchmarkudbydere, der ikke leverer væsentlige benchmarks, samt for alle europæiske benchmarkbrugere.

Selvom det ikke var muligt at udarbejde præcise skøn³², forventes dette forslag at skabe omkostningsbesparelser for benchmarkadministratorer, benchmarkbrugere og nationale kompetente myndigheder, der har til opgave at føre tilsyn med benchmarkadministratorer.

- Benchmarkadministratorer vil i alle tilfælde opnå besparelser på overholdelsesomkostninger, navnlig omkostninger som følge af indberetningskrav. De administratorer, der kun leverer ikkevæsentlige benchmarks, vil opnå besparelser på både overholdelsesomkostninger til sikring af deres organisatoriske struktur og til sikring af, at deres levering af benchmarks opfylder de af benchmarkforordningens supplerende, detaljerede krav, som går ud over, hvad der er fastsat i IOSCO-principperne³³, og besparelser på årlige tilsynsgebyrer³⁴. Nytilkomne vil desuden opnå besparelser på det første registreringsgebyr. Det er usandsynligt, at administratorer, der leverer væsentlige eller kritiske benchmarks, EU-CTB'er eller EU-PAB'er, vil opnå omkostningsbesparelser. Disse administratorer kan dog også opnå besparelser, i det omfang de også leverer ikkevæsentlige benchmarks.
- Det forventes, at benchmarkbrugerne vil drage fordel af den øgede tilgængelighed af EU-benchmarks og ikke-EU-benchmarks, af en lovramme, der ved hjælp af rationalisering af de lovgivningsmæssige krav er mere åben for innovation, og af øget konkurrence på markedet for benchmarks. Den fortsatte tilgængelighed af ikke-EU-benchmarks kan naturligvis være en vigtig omkostningsbesparelse. Et større kreditinstitut anslår, at indtægterne fra levering af tjenesteydelser ved brug af ikke-EU-benchmarks ligger i størrelsesordenen 100-150 mio. EUR. Dette er indtægter, som ville være i fare, hvis nogle eller alle ikke-EU-benchmarks ikke kunne bruges i EU.
- De kompetente myndigheder i EU vil opleve en betydelig reduktion i antallet af benchmarks og antallet af benchmarkadministratorer, som de skal føre tilsyn med.

---

³¹ https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13762-Review-of-the-scope-and-third-country-regime-of-the-Benchmark-Regulation_en.

³² Den målrettede høring i sommeren 2022 indeholdt spørgsmål om omkostninger, men gav kun anekdotiske oplysninger.

³³ En af de vigtigste benchmarkadministratorer anslog de samlede etableringsomkostninger som EU-godkendt benchmarkadministrator til 2-3 mio. EUR med årlige omkostninger til løbende tilsyn på mellem 1,5 og 2 mio. EUR.

³⁴ Disse gebyrer varierer betydeligt, fra faste årlige gebyrer på nogle få hundrede euro, som visse nationale myndigheder opkræver, til gebyrer baseret på omkostningerne ved det faktiske tidsforbrug i forbindelse med tilsyn.

Selvom det ikke kan antages, at besparelserne vil være lineære i forhold til faldet i den tilsynsbelagte population — idet de administratorer, der fortsat er tilsynsbelagte, vil være dem, der er ansvarlige for mere økonomisk virkningsfulde benchmarks — bør der kunne opnås en betydelig omkostningsreduktion samt mulighed for at lade tilsynskapaciteten rette sig mod kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, EU-CTB'er og EU-PAB'er.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget værner om de grundlæggende rettigheder og principper, der anerkendes i EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig friheden til at oprette og drive egen virksomhed (artikel 16). Dette initiativ har til formål at sikre, at EU-benchmarkbrugere kan anvende det størst mulige udvalg af EU-benchmarks og ikke-EU-benchmarks, og vil skabe et markedsmiljø, hvor EU-benchmarkbrugere kan konkurrere med deres ikke-EU-modparter. Det vil derfor bidrage til at forbedre retten til fri erhvervsudøvelse. De foreslåede ændringer af benchmarkforordningen forventes ikke at få en negativ indvirkning på forbrugerbeskyttelsen, da den reviderede udgave fortsat vil omfatte kritiske og væsentlige benchmarks, som er de mest anvendte og relevante for forbruger- og investorbekyttelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Initiativet forventes ikke at få nogen finansiel indvirkning på EU's budget. De indledende indikatorer er, at antallet af benchmarks og benchmarkadministratorer, som er underlagt ESMA's tilsyn, vil falde eller, afhængigt af udøvelsen af udpegningsbeføjelserne, forblive konstant. Dette indebærer, at ESMA, afhængigt af udøvelsen af udpegningsbeføjelserne, vil have brug for mindre personale til sit direkte tilsyn med benchmarkadministratorer.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og indberetning**

En evaluering er planlagt fem år efter gennemførelsen af foranstaltningen i overensstemmelse med Kommissionens retningslinjer for bedre regulering. Formålet med evalueringen er bl.a. at vurdere, hvor virkningsfuld og effektiv forordningen har været med hensyn til at opfylde politikmålene og at beslutte, om der er behov for nye foranstaltninger eller ændringer.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Artikel 1 – Ændringer af benchmarkforordningen

Benchmarkforordningens artikel 2, stk. 1, fastsætter forordningens anvendelsesområde. Forslaget ændrer artikel 1, stk. 1, for at afspejle den nye tilgang, og der tilføjes et nyt stk. 1a heri. Det definerer også den type benchmarks, som specifikke afsnit i forordning (EU) 2016/1011 finder anvendelse på. Der er tale om kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, Paristilpassede EU-benchmarks og EU-benchmarks for klimaovergangen. Administratorer af benchmarks, der ikke betragtes som kritiske i henhold til forordningens artikel 20, stk. 1, er omfattet af anvendelsesområdet, når de udbyder et eller flere benchmarks, der er udpeget som væsentlige i overensstemmelse med den nye artikel 24. For ikkevæsentlige benchmarks er der derfor ikke længere pligt til at anvende kravene i afsnit II (Integritet og pålidelighed af benchmarks), III (Krav til forskellige typer af benchmarks), IV (Gennemsigtighed og forbrugerbeskyttelse) og VI (Godkendelse og registrering af samt tilsyn med administratorer) (nyt stk. 3 i artikel 2).

I artikel 3, stk. 1, nr. 26), ændres definitionen af, hvad der udgør et væsentligt benchmark.

For at sikre mærkets integritet og sikre effektivt tilsyn vil administratorerne af Paristilpassede EU-benchmarks eller EU-benchmarks for klimaovergangen fortsat være omfattet af benchmarkforordningens anvendelsesområde, uanset deres betydning, forudsat at de opnår godkendelse eller registrering i EU.

I overensstemmelse med det tilpassede anvendelsesområde er særlige regler om "negativ udpegning" af valutabenchmarks og ikkevæsentlige benchmarks overflødige og kan ophæves.

Paristilpassede EU-benchmarks og EU-benchmarks for klimaovergangen

I artikel 19a tilføjes et nyt stk. 4 for at beskytte mærkets integritet og sikre et virkningsfuldt tilsyn. Administratorerne af Paristilpassede EU-benchmarks eller EU-benchmarks for klimaovergangen vil fortsat være omfattet af benchmarkforordningens anvendelsesområde, uanset deres betydning, forudsat at de opnår godkendelse eller registrering i EU.

Væsentlige benchmarks

Ændringerne af artikel 24 udgør den vigtigste del af dette forslag. Stk. 1 regulerer fastlæggelsen af, om et benchmark er væsentligt på grundlag af en simpel numerisk tærskelværdi: hvorvidt sådanne benchmarks anvendes som reference for aktiver, hvis kumulative værdi overstiger 50 mia. EUR.

I artikel 24, stk. 2, fastsættes den forpligtelse, der påhviler alle administratorer af benchmarks, som bruges af tilsynsbelagte enheder i EU, til at underrette Kommissionen, når et eller flere af de benchmarks, de administrerer, overstiger en brugstærskelværdi på 50 mia. EUR. Denne forpligtelse gælder for administratorer, der er etableret i Unionen, og for administratorer, der er etableret i et tredjeland. I overensstemmelse med benchmarkforordningens artikel 2, stk. 1, bør brugstærskelværdien beregnes på grundlag af brugen af et benchmark i EU.

Når underretningen er modtaget, betragtes sådanne benchmarks som væsentlige og skal opfylde de krav, der gælder for væsentlige benchmarks (artikel 24a, stk. 1).

I henhold til artikel 24 kan en national kompetent myndighed også træffe en afgørelse om, at et benchmark, hvoraf brugen i EU ikke overstiger 50 mia. EUR, opfylder de kvalitative betingelser for væsentlighed, der er fastsat i artikel 24, stk. 1, litra b), for så vidt angår dens medlemsstat ("udpegelse foretaget af en national kompetent myndighed"). Sådanne udpegelser bør fortsat være begrænsede og bør udspringe af en begrundet afgørelse truffet af den kompetente myndighed, der klart angiver årsagerne til, at et benchmark er væsentligt i henhold til litra b) i den pågældende medlemsstat.

De kompetente myndigheder bør offentliggøre udpegelsesafgørelser, og ESMA bør samle alle udpegelsesafgørelser, som de udsteder. Dette giver brugerne mulighed for let at kontrollere udpegelsesstatus for de benchmarks, de har til hensigt at bruge. Tilsynsbelagte enheder bør være forpligtet til regelmæssigt at konsultere disse kilder for at kontrollere udpegelsesstatus for de benchmarks, de har til hensigt at bruge.

Et parallelt system for udpegelse af ikke-EU-benchmarks som væsentlige i overensstemmelse med kvalitative kriterier er fastlagt i artikel 24, stk. 6. Ansvar overdrages i dette tilfælde til ESMA, der handler efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder. De kvalitative kriterier svarer til de kvalitative kriterier, der gælder for udpegelse af EU-benchmarks, og det samme gælder foranstaltningerne til sikring af gennemsigtighed i forbindelse med udpegelser.

I artikel 2 fastsættes det, at ikrafttrædelsen finder sted på tyvendedagen efter offentliggørelsen. Anvendelsen af denne forordning udsættes til den 1. januar 2026.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EU) 2016/1011 for så vidt angår anvendelsesområdet for reglerne for benchmarks, brugen i Unionen af benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, og visse indberetningskrav

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114, og
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank³⁵,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³⁶,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁷, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Indberetningskrav spiller en vigtig rolle med hensyn til at sikre både en grundig overvågning og en korrekt håndhævelse af lovgivningen. Det er imidlertid vigtigt at strømline disse krav for at sikre, at de opfylder det formål, de var beregnet til, og for at begrænse den administrative byrde.
- (2) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011³⁸ skal alle administratorer af benchmarks — uanset disse benchmarks systemiske relevans eller mængden af finansielle instrumenter eller kontrakter, der anvender disse benchmarks som referencesatser eller som præstationsbenchmarks — opfylde flere meget detaljerede krav, herunder krav til deres organisation, governance og interessekonflikter, overvågningsfunktioner, inputdata, adfærdskodekser, indberetning af overtrædelser og oplysninger om metodologier og benchmarkerklæringer. Disse meget detaljerede krav har lagt en uforholdsmæssig stor regelbyrde på administratorer af mindre benchmarks i Unionen i betragtning af målene med forordning (EU) 2016/1011, som går på at sikre den finansielle stabilitet og undgå negative

---

³⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁶ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁷ EUT C [...] af [...], s. [...].

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016, s. 1).

økonomiske konsekvenser, som skyldes benchmarkenes manglende pålidelighed. Det er derfor nødvendigt at mindske denne regelbyrde ved at fokusere på de benchmarks, der har den største økonomiske relevans for EU-markedet, dvs. væsentlige og kritiske benchmarks, og på de benchmarks, der bidrager til at fremme vigtige EU-politikker, dvs. EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks. Derfor bør anvendelsesområdet for afsnit II, III, IV og VI i forordning (EU) 2016/1011 indsnævres til at omfatte disse specifikke benchmarks.

- (3) I henhold til artikel 18a i forordning (EU) 2016/1011 kan Kommissionen undtage visse valutaspotbenchmarks fra nævnte forordnings anvendelsesområde for at sikre, at de fortsat er tilgængelige til brug i Unionen. I betragtning af behovet for et revideret og snævrere fokus i forordning (EU) 2016/1011 på kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks er det ikke længere nødvendigt med den specifikke undtagelsesordning for valutaspotbenchmarks.
- (4) I henhold til artikel 19d i forordning (EU) 2016/1011 skal administratorer af væsentlige benchmarks bestræbe sig på at levere et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark senest den 1. januar 2022. Da denne dato er udløbet, bør denne bestemmelse udgå.
- (5) Kriterierne for vurdering af, om et benchmark er et væsentligt benchmark, er for indeværende fastsat i artikel 24 i forordning (EU) 2016/1011. Benchmarks vil blive betragtet som væsentlige, bl.a. hvis de når den tærskelværdi, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 24, stk. 1, litra a).
- (6) Benchmarkadministratorer er bedst placeret til at overvåge brugen i Unionen af de benchmarks, de leverer. De bør derfor underrette den berørte kompetente myndighed eller Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), afhængigt af hvor administratoren er etableret, når den samlede brug af et af deres benchmarks har overskredet den tærskelværdi, der er fastsat i artikel 24, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/1011. For at sikre, at benchmarkadministratorer har tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de krav, der gælder for væsentlige benchmarks, bør de først være omfattet af disse krav fra 60 arbejdsdage efter at have indgivet en sådan underretning. Desuden bør benchmarkadministratorer efter anmodning give de berørte kompetente myndigheder eller ESMA alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere den samlede brug af det pågældende benchmark i Unionen. Hvis en benchmarkadministrator undlader eller nægter at underrette om, at brugen af et af dennes benchmarks har overskredet den tærskelværdi, der er fastsat i artikel 24, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/1011, og hvis de kompetente myndigheder har klare og påviselige grunde til at antage, at tærskelværdien er overskredet, bør de berørte kompetente myndigheder eller ESMA, alt efter hvad der er relevant, kunne erklære, at tærskelværdien er overskredet, efter først at have givet administratoren mulighed for at blive hørt. En sådan erklæring bør udløse de samme forpligtelser for benchmarkadministratoren som en underretning fra benchmarkadministratoren. Dette bør ikke berøre ESMA's eller de kompetente myndigheders mulighed for at pålægge de administratorer, der ikke underretter om, at et af deres benchmarks har overskredet den gældende tærskelværdi, administrative sanktioner.
- (7) Markederne, priserne og lovrammen udvikler sig over tid. For at tage hensyn til denne udvikling bør Kommissionen tillægges beføjelser til yderligere at præcisere den metode, der skal anvendes af administratorer og kompetente myndigheder til at

beregne den samlede værdi af finansielle instrumenter, finansielle kontrakter eller investeringsfonde, der anvender et benchmark som reference.

- (8) I særlige tilfælde kan der dog være benchmarks med en samlet brug under den tærskelværdi, der er fastsat i artikel 24, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2016/1011, som på grund af den særlige situation på markedet i en medlemsstat ikke desto mindre er af en sådan betydning for den pågældende medlemsstat, at manglende pålidelighed vil have en indvirkning, der svarer til indvirkningen af et benchmark, hvis brug overstiger denne tærskelværdi. Derfor bør den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat kunne udpege et sådant benchmark, hvis det pågældende benchmark leveres af en EU-administrator, som væsentligt på grundlag af et sæt kvalitative kriterier. For benchmarks leveret af en ikke-EU-administrator bør det være ESMA, der efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder udpeger et sådant benchmark som et væsentligt benchmark.
- (9) For at sikre sammenhæng mellem og koordinering af nationale udpegelser af benchmarks som væsentlige benchmarks bør de kompetente myndigheder, der har til hensigt at udpege et benchmark som væsentligt, høre ESMA. Af samme grund bør en kompetent myndighed i en medlemsstat, der har til hensigt at udpege et benchmark, som leveres af en administrator, der er etableret i en anden medlemsstat, som væsentligt, også høre den kompetente myndighed i denne anden medlemsstat. Hvis de kompetente myndigheder er uenige om, hvilken af dem der skal udpege og føre tilsyn med et benchmark, bør ESMA bilægge denne tvist i overensstemmelse med artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010³⁹.
- (10) For at respektere retten til at blive hørt bør en kompetent myndighed eller ESMA, inden den udpeger et benchmark som væsentligt, give administratoren af det pågældende benchmark mulighed for at fremlægge alle nyttige oplysninger, der er relevante for dets udpegelse.
- (11) For at gøre udpegelsen som et væsentligt benchmark så gennemsigtig som muligt bør de kompetente myndigheder eller ESMA udstede en udpegelsesafgørelse med en begrundelse for, at benchmarket anses for at være væsentligt. De kompetente myndigheder bør offentliggøre udpegelsesafgørelsen på deres websted og bør underrette ESMA om denne afgørelse. Af samme årsager bør ESMA, når den udpeger et benchmark som væsentligt efter anmodning fra en kompetent myndighed, offentliggøre udpegelsesafgørelsen på sit websted og underrette den anmodende kompetente myndighed herom.
- (12) EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks er specifikke kategorier af benchmarks, der er defineret ved deres overholdelse af regler vedrørende deres metodologi og de oplysninger, som deres administrator skal fremlægge. Af denne grund og for at forhindre påstande, der kan forlede brugerne til at tro, at sådanne benchmarks er i overensstemmelse med de standarder, der er knyttet til disse mærker, er det nødvendigt, at disse benchmarks gøres til genstand for obligatorisk registrering eller godkendelse, alt efter hvad der er relevant, samt tilsyn.
- (13) For at sikre, at tilsynet med væsentlige benchmarks påbegyndes i rette tid bør administratorer af benchmarks, der er blevet væsentlige — enten fordi de har nået den

---

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

gældende kvantitative tærskelværdi, eller fordi de er blevet udpeget — være forpligtet til inden for 60 arbejdsdage at ansøge om godkendelse eller registrering eller, hvis der er tale om benchmarks leveret af en administrator, der er etableret i et tredjeland, validering eller anerkendelse.

- (14) For at afbøde de risici, der er forbundet med brugen af benchmarks, som potentielt ikke er sikre til brug i Unionen, og for at advare potentielle brugere bør de kompetente myndigheder og ESMA kunne udstede en advarsel i form af en offentlig meddelelse om, at administratoren af et væsentligt benchmark ikke opfylder de gældende krav, navnlig med hensyn til benchmarkadministratorens overholdelse af sin forpligtelse til at være godkendt, registreret, valideret eller anerkendt, alt efter hvad der er relevant. Når en sådan advarsel er blevet udstedt, bør tilsynsbelagte enheder ikke længere kunne tilføje nye referencer til sådanne benchmarks eller kombinationer af benchmarks. For at forebygge de risici, der er forbundet med anvendelsen af benchmarks, for hvilke der hævdes overensstemmelse med mærkerne EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks, uden at de er underlagt passende tilsyn, bør tilsynsbelagte enheder heller ikke kunne tilføje nye referencer til et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark eller en kombination af sådanne benchmarks i Unionen, hvis administratoren af disse benchmarks ikke er opført i ESMA's register over administratorer og benchmarks.
- (15) For at undgå potentielt uforholdsmæssigt store markedsforstyrrelser som følge af forbuddet mod brug af et givet benchmark bør de kompetente myndigheder eller ESMA kunne tillade midlertidig fortsat brug af et sådant benchmark. For at sikre en tilstrækkelig grad af gennemsigtighed og beskyttelse i forhold til slutinvestorer bør brugere af de benchmarks, der er genstand for en advarsel i form af en offentlig meddelelse, identificere et egnet alternativ til at erstatte disse benchmarks senest seks måneder efter offentliggørelsen af nævnte offentlige meddelelse eller på anden måde sikre, at kunderne orienteres på passende vis om manglen på et alternativt benchmark.
- (16) I henhold til artikel 32 i forordning (EU) 2016/1011 tjener anerkendelse af benchmarkadministratorer, der er etableret i et tredjeland, som en midlertidig adgang til EU-markedet, indtil Kommissionen har vedtaget en afgørelse om ækvivalens. I betragtning af det meget begrænsede antal benchmarks fra tredjelands, der er omfattet af afgørelser om ækvivalens, bør en sådan anerkendelse imidlertid blive et permanent middel til adgang til EU-markedet for sådanne benchmarkadministratorer.
- (17) Benchmarks, der er omfattet af en afgørelse om ækvivalens, anses for at være reguleret og tilsynsbelagt på samme måde som EU-benchmarks. Forpligtelsen til at ansøge om validering eller anerkendelse bør derfor ikke finde anvendelse på administratorer af væsentlige benchmarks, der er etableret i et tredjeland, som er omfattet af en afgørelse om ækvivalens.
- (18) Af hensyn til gennemsigtigheden og for at bevare retssikkerheden bør de kompetente myndigheder, der udpeger et benchmark som væsentligt, præcisere de potentielle anvendelsesrestriktioner, der opstår, hvis administratoren af et sådant benchmark ikke godkendes eller registreres eller ikke opfylder validerings- eller anerkendelseskravene, alt efter hvad der er relevant.
- (19) For at afbøde de risici, der er forbundet med brugen af væsentlige benchmarks, der er underlagt utilstrækkeligt tilsyn — hvis administratoren af et benchmark, der bliver væsentligt, ikke ansøger om godkendelse, registrering, anerkendelse eller validering inden for den fastsatte frist, eller hvis godkendelsen, registreringen, anerkendelsen eller valideringen af en sådan benchmarkadministrator mislykkes, eller hvis en

administrator får inddraget sin godkendelse, registrering, validering eller anerkendelse — bør den kompetente myndighed eller ESMA, alt efter hvad der er relevant, offentliggøre en meddelelse om, at de væsentlige benchmarks, som den pågældende administrator leverer, ikke er egnede til brug i Unionen.

- (20) Benchmarkbrugere er afhængige af gennemsigtighed med hensyn til den reguleringsmæssige status for de benchmarks, de bruger eller har til hensigt at bruge. ESMA bør derfor i registret over administratorer og benchmarks opføre de benchmarks, der er omfattet af de mest detaljerede krav i forordning (EU) 2016/1011, enten fordi deres brug i Unionen ligger over den fastsatte tærskelværdi for væsentlige benchmarks, fordi de er udpeget som væsentlige af en national tilsynsmyndighed eller af ESMA, eller fordi de er kritiske benchmarks. Af samme grund bør ESMA i dette register også opføre EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks, der leveres af administratorer, der er godkendt eller registreret. Endelig bør ESMA også i registret opføre de benchmarks, for hvilke en kompetent myndighed eller ESMA har udstedt en offentlig meddelelse, der forbyder yderligere brug af det pågældende benchmark. For yderligere at mindske byrden for brugerne bør alle sådanne oplysninger også gøres let tilgængelige via det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP).
- (21) For at sikre en problemfri overgang til de regler, der indføres ved denne forordning, og for at undgå, at administratorer skal gennemgå en registrerings- eller godkendelsesprocedure mere end én gang, bør de kompetente myndigheder og ESMA indføre mindre byrdefulde ansøgningsprocedurer for administratorer, der allerede er godkendt, registreret, valideret eller anerkendt, og som ansøger om en ny godkendelse, registrering, validering eller anerkendelse senest to år efter datoen for anvendelsen af denne ændringsforordning.
- (22) For at give de kompetente myndigheder og ESMA den nødvendige tid til at indsamle oplysninger om potentielle væsentlige benchmarks og tilpasse den eksisterende infrastruktur til den nye ramme, der foreslås i henhold til denne ændringsforordning, bør anvendelsesdatoen for denne forordning udsættes.
- (23) Forordning (EU) 2016/1011 bør derfor ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Ændringer af forordning (EU) 2016/1011

I forordning (EU) 2016/1011 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
- a) Følgende stykke 1a indsættes:
- "1a. Afsnit II, III, IV og VI finder kun anvendelse på kritiske benchmarks, væsentlige benchmarks, EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks."
- b) I stk. 2 udgår litra g) og i).
- 2) I artikel 3, stk. 1, foretages følgende ændringer:
- a) Nr. 22a) udgår.
- b) Nr. 27) udgår.

- 3) I artikel 5 foretages følgende ændringer:
  - a) I stk. 5, andet afsnit, udgår sidste punktum.
  - b) Stk. 6 udgår.
- 4) I artikel 11 foretages følgende ændringer:
  - a) I stk. 5, første afsnit, udgår sidste punktum.
  - b) Stk. 6 udgår.
- 5) I artikel 13 foretages følgende ændringer:
  - a) I stk. 3, første afsnit, udgår sidste punktum.
  - b) Stk. 4 udgår.
- 6) I artikel 16 foretages følgende ændringer:
  - a) I stk. 5, andet afsnit, udgår sidste punktum.
  - b) Stk. 6 udgår.
- 7) I afsnit III affattes overskriften på kapitel 2 således:

"Rentebenchmarks"

- 8) Artikel 18a udgår.
- 9) I artikel 19a tilføjes følgende som stk. 4:

"4. Administratorer, der ikke er godkendt eller registreret i henhold til artikel 34, må ikke:

- a) levere EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks
- b) for de benchmarks, de stiller til rådighed til brug i Unionen, eller i den juridiske dokumentation eller markedsføringsdokumentationen for disse benchmarks, angive eller antyde, at de benchmarks, de stiller til rådighed, opfylder de krav, der gælder for leveringen af EU-benchmarks for klimaovergangen eller Paristilpassede EU-benchmarks."

- 10) Artikel 19d udgår.
- 11) Artikel 24 affattes således:

"Artikel 24

Væsentlige benchmarks

1. Et benchmark, som ikke er et kritisk benchmark, er væsentligt, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) benchmarket anvendes direkte eller indirekte i en kombination af benchmarks i Unionen som reference for finansielle instrumenter eller finansielle kontrakter eller til måling af de økonomiske resultater for investeringsfonde, som har en samlet gennemsnitlig værdi på mindst 50 mia. EUR, på grundlag af alle benchmarkets forskellige løbetider, hvor det er relevant, over en periode på seks måneder
  - b) benchmarket er blevet udpeget som væsentligt i overensstemmelse med proceduren i stk. 3, 4 og 5 eller proceduren i stk. 6.

2. En administrator underretter straks den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret, eller, hvis vedkommende er etableret i et tredjeland, ESMA, hvis et eller flere af administratorens benchmarks overstiger den tærskelværdi, der er omhandlet i stk. 1, litra a). Efter modtagelsen af denne underretning offentliggør den kompetente myndighed eller ESMA, alt efter hvad der er relevant, på sit websted en erklæring om, at benchmarket er væsentligt.

En administrator giver efter anmodning den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret, eller, hvis vedkommende er etableret i et tredjeland, ESMA, oplysninger om, hvorvidt den tærskelværdi, der er omhandlet i stk. 1, litra a), er overskredet.

Hvis en kompetent myndighed eller, hvis der er tale om en administrator i et tredjeland, ESMA har klare og påviselige grunde til at antage, at et benchmark overskrider den tærskelværdi, der er omhandlet i stk. 1, litra a), kan den kompetente myndighed eller ESMA udstede en meddelelse herom. En sådan meddelelse udløser de samme forpligtelser for benchmarkadministratoren som en underretning, jf. første afsnit. Mindst 10 arbejdsdage inden udstedelsen af en sådan meddelelse underretter den kompetente myndighed eller ESMA administratoren af det pågældende benchmark om sine konstateringer og opfordrer administratoren til at fremsætte eventuelle bemærkninger.

3. En kompetent myndighed kan efter at have hørt ESMA i overensstemmelse med stk. 4 og under hensyntagen til ESMA's rådgivning udpege et benchmark leveret af en administrator, der er etableret i Unionen, og som ikke opfylder betingelsen i stk. 1, litra a), som væsentligt, hvis benchmarket opfylder alle følgende betingelser:

- a) der er ikke nogen, eller kun meget få, passende markedsbaserede alternativer til benchmarket

- b) i tilfælde af at benchmarket ikke længere leveres eller leveres på grundlag af inputdata, der ikke længere er fuldt ud repræsentative for den underliggende markeds-mæssige eller økonomiske realitet, eller på grundlag af upålidelige data, ville det have væsentlige negative konsekvenser for markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i dets medlemsstat

- c) benchmarket er ikke udpeget af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat.

Hvis en kompetent myndighed konkluderer, at et benchmark opfylder kriterierne i første afsnit, udarbejder den kompetente myndighed et udkast til afgørelse om at udpege benchmarket som væsentligt og underretter den pågældende administrator og den kompetente myndighed i administratorens hjemland om nævnte udkast til afgørelse, hvis det er relevant. Den berørte kompetente myndighed hører også ESMA om udkastet til afgørelse.

De berørte administratorer og den kompetente myndighed i administratorens hjemland har en frist på 15 arbejdsdage fra datoen for underretningen om udkastet til afgørelse, som er udarbejdet af den berørte udpegende kompetente myndighed, til at fremsætte skriftlige bemærkninger og kommentarer. Den berørte udpegende kompetente myndighed underretter ESMA om de modtagne bemærkninger og kommentarer og tager behørigt hensyn til disse bemærkninger og kommentarer, inden den vedtager en endelig afgørelse.

Den udpegende kompetente myndighed underretter ESMA om sin afgørelse og offentliggør afgørelsen, herunder begrundelsen herfor og konsekvenserne af denne udpegelse, på sit websted uden unødigt ophold."

4. Når ESMA høres af en kompetent myndighed om den påtænkte udpegelse af et benchmark som væsentligt i overensstemmelse med stk. 3, første afsnit, yder ESMA inden for tre måneder rådgivning, der tager hensyn til følgende faktorer i lyset af det pågældende benchmarks specifikke karakteristika:

- a) om den anmodende kompetente myndighed i tilstrækkelig grad har underbygget sin vurdering af, at betingelserne i stk. 3, første afsnit, er opfyldt

- b) om det, hvis benchmarket ikke længere leveres eller leveres på grundlag af inputdata, der ikke længere er fuldt ud repræsentative for den underliggende markedsmæssige eller økonomiske realitet, eller som er upålidelige, ville have væsentlige negative konsekvenser for markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor den anmodende kompetente myndighed er etableret.

Med henblik på litra b) tager ESMA, hvis det er relevant, behørigt hensyn til de oplysninger, som den anmodende myndighed har fremlagt i henhold til stk. 3, tredje afsnit.

5. Hvis ESMA konstaterer, at et benchmark opfylder betingelserne i stk. 3, første afsnit, i mere end én medlemsstat, underretter ESMA de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater herom. Disse myndigheder når til enighed om, hvilke af dem der udpeger det pågældende benchmark som væsentligt benchmark.

Hvis de kompetente myndigheder ikke når til enighed om det forhold, der er omhandlet i første afsnit, indbringer de sagen for ESMA, og ESMA bilægger tvisten i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

6. ESMA kan efter anmodning fra den kompetente myndighed udpege et benchmark leveret af en administrator, der er etableret i tredjeland, og som ikke når tærskelværdien i stk. 1, litra a), som væsentligt, hvis benchmarket opfylder alle følgende betingelser:

- a) der er ikke nogen, eller kun meget få, passende markedsbaserede alternativer til benchmarket

- b) i tilfælde af at benchmarket ikke længere leveres eller leveres på grundlag af inputdata, der ikke længere er fuldt ud repræsentative for den underliggende markedsmæssige eller økonomiske realitet, eller som er upålidelige, ville det have væsentlige negative konsekvenser for markedernes integritet, den finansielle stabilitet, forbrugerne, realøkonomien eller finansieringen af husholdninger og virksomheder i en eller flere medlemsstater.

ESMA underretter inden udpegelsesafgørelsen og hurtigst muligt administratoren af benchmarket om sin hensigt og opfordrer administratoren til inden for 15 arbejdsdage at forelægge ESMA en begrundet erklæring, som indeholder alle relevante oplysninger med henblik på vurderingen vedrørende udpegelsen af benchmarket som væsentligt.

Hvis det er relevant, opfordrer ESMA hurtigst muligt den kompetente myndighed i den jurisdiktion, hvor administratoren er etableret, til at fremlægge alle relevante oplysninger med henblik på vurderingen vedrørende udpegelsen af benchmarket.

ESMA begrundet enhver udpegelsesafgørelse under hensyntagen til, om der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at betingelserne i dette stykkes første afsnit er opfyldt, i lyset af det pågældende benchmarks særlige karakteristika.

ESMA offentliggør sin begrundede afgørelse på sit websted og underretter uden unødigt ophold den eller de anmodende kompetente myndigheder.

7. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 49 med henblik på at bestemme den beregningsmetode, der skal anvendes til at fastsætte den tærskelværdi, der er omhandlet i stk. 1, litra a), på baggrund af markedsudviklingen, pris og udviklingen i lovgivningen."

- 12) Følgende indsættes som artikel 24a:

"Artikel 24a

Krav til administratorer af væsentlige benchmarks

- 1) Senest 60 arbejdsdage efter den underretning, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2, ansøger administratoren af et benchmark, der opfylder kriteriet i nævnte artikels stk. 1, litra a), om godkendelse eller registrering hos den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor det er beliggende. Hvis den pågældende administrator er etableret i et tredjeland, og medmindre det pågældende benchmark er omfattet af en afgørelse om ækvivalens vedtaget i henhold til artikel 30, ansøger administratoren senest 60 arbejdsdage efter den underretning, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2, om et af følgende:
  - a) anerkendelse hos ESMA i henhold til proceduren i artikel 32
  - b) validering i henhold til proceduren i artikel 33.
- 2) Senest 60 arbejdsdage efter en udpegelse som omhandlet i artikel 24, stk. 3, ansøger administratoren af det pågældende benchmark, medmindre administratoren allerede er godkendt eller registreret, om godkendelse eller registrering hos den udpegende kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 34.
- 3) Senest 60 arbejdsdage efter en udpegelse som omhandlet i artikel 24, stk. 6, ansøger administratoren af det pågældende benchmark, medmindre det pågældende benchmark er omfattet af en afgørelse om ækvivalens vedtaget i henhold til artikel 30, om et af følgende:
  - a) anerkendelse hos ESMA i henhold til proceduren i artikel 32
  - b) validering i henhold til proceduren i artikel 33.
- 4) ESMA eller de kompetente myndigheder gør brug af de tilsyns- og sanktionsbeføjelser, de er tillagt i henhold til denne forordning, for at sikre, at de pågældende administratorer opfylder deres forpligtelser.
- 5) Den kompetente myndighed eller ESMA udsender en offentlig meddelelse om, at et væsentligt benchmark leveret af en administrator ikke er i overensstemmelse med denne forordning, og at brugerne bør afholde sig fra at bruge benchmarket, hvis en af følgende betingelser er opfyldt:
  - a) den pågældende administrator har ikke senest 60 arbejdsdage efter den underretning, der er omhandlet i artikel 24, stk. 2, den udpegelse, der er

omhandlet i artikel 24, stk. 3, eller den udpegelse, der er omhandlet i artikel 24, stk. 6, indledt procedurer med henblik på at overholde stk. 2

- b) godkendelses-, registrerings-, anerkendelses- eller valideringsprocedurerne er slået fejl
- c) ESMA har inddraget registreringen af administratoren i overensstemmelse med artikel 31
- d) ESMA har inddraget eller suspenderet registreringen af administratoren i overensstemmelse med artikel 34, stk. 6
- e) valideringen af den pågældende administrator er udløbet
- f) den kompetente myndighed har inddraget eller suspenderet godkendelsen eller registreringen af den pågældende administrator.

De kompetente myndigheder underretter ESMA om alle udsendte offentlige meddelelser uden unødigt ophold. ESMA offentliggør alle udsendte offentlige meddelelser på sit websted. ESMA eller den kompetente myndighed fjerner den offentlige meddelelse uden unødigt ophold, så snart årsagen til, at den blev udsendt, ikke længere er gyldig.

13) I afsnit III udgår kapitel 6.

14) I artikel 29 foretages følgende ændringer:

a) Titlen affattes således:

"Brug af væsentlige benchmarks, EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks"

b) Stk. 1 affattes således:

"1. En tilsynsbelagt enhed må ikke tilføje nye referencer til et væsentligt benchmark eller en kombination af sådanne benchmarks i Unionen, hvis det pågældende benchmark eller den pågældende kombination af benchmarks er genstand for en offentlig meddelelse udsendt af ESMA eller en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 24a, stk. 5. En tilsynsbelagt enhed må ikke tilføje nye referencer til et EU-benchmark for klimaovergangen eller et Paristilpasset EU-benchmark eller en kombination af sådanne benchmarks i Unionen, hvis administratoren af disse benchmarks ikke er opført i det register, der er omhandlet i artikel 36.

Tilsynsbelagte enheder hører regelmæssigt det fælles europæiske adgangspunkt (ESAP), jf. artikel 28a, eller konsulterer ESMA's register, jf. artikel 36, for at kontrollere den reguleringsmæssige status for administratorerne af de væsentlige benchmarks, EU-benchmarks for klimaovergangen eller Paris-tilpassede EU-benchmarks, som de har til hensigt at anvende.

Uanset første afsnit kan ESMA eller den kompetente myndighed, alt efter hvad der er relevant, tillade brug af et benchmark, der er genstand for en offentlig meddelelse udsendt i overensstemmelse med artikel 24a, stk. 5, i en periode på seks måneder efter offentliggørelsen af den offentlige meddelelse, som kan forlænges én gang, hvis det er nødvendigt for at undgå alvorlige markedsforstyrrelser."

c) Som stk. 1a indsættes:

"1a. En tilsynsbelagt enhed, der bruger et benchmark i eksisterende finansielle kontrakter eller finansielle instrumenter, der er genstand for en offentlig meddelelse i henhold til artikel 24a, stk. 5, erstatter benchmarket med et passende alternativ senest seks måneder efter offentliggørelsen af denne meddelelse eller udsender og offentliggør en erklæring på sit websted, hvori kunderne orienteres om, at der ikke findes et passende alternativ."

(15) I artikel 32 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 udgår.

b) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. En administrator, der er etableret i et tredjeland, og som ønsker at opnå anerkendelse som omhandlet i artikel 24a, stk. 1 og 3, skal overholde denne forordning, med undtagelse af artikel 11, stk. 4, samt artikel 16, 20, 21 og 23. Den pågældende administrator, som er etableret i et tredjeland, kan opfylde denne betingelse ved at anvende IOSCO-principperne for finansielle benchmarks eller IOSCO-PRA-principperne, alt efter hvad der er relevant, forudsat at sådan anvendelse er ækvivalent med overholdelse af denne forordning, med undtagelse af artikel 11, stk. 4, samt artikel 16, 20, 21 og 23.

Når ESMA afgør, om den betingelse, der er omhandlet i første afsnit, er opfyldt, og for at kunne vurdere, om den overholder IOSCO-principperne for finansielle benchmarks eller IOSCO-PRA-principperne, alt efter hvad der er relevant, kan ESMA tage hensyn til:

- a) en uafhængig ekstern revisors vurdering af den pågældende administrator, der er etableret i et tredjeland
- b) en attestering udstedt af den kompetente myndighed for administratoren i tredjelandet, hvor den pågældende administrator er etableret.

Hvis og i det omfang en administrator kan godtgøre, at et benchmark, som vedkommende leverer, er baseret på regulerede data eller er et råvarebenchmark, som ikke er baseret på bidrag fra stillere, der for hovedpartens vedkommende er tilsynsbelagte enheder, er administratoren ikke forpligtet til at opfylde de krav, der i henhold til artikel 17 og artikel 19, stk. 1, ikke gælder for benchmarks baseret på regulerede data og råvarebenchmarks.

3. En administrator, der er etableret i et tredjeland, og som ønsker at opnå anerkendelse, skal have en retlig repræsentant. Den retlige repræsentant skal være en fysisk eller juridisk person, der er etableret i Unionen, og som af administratoren udtrykkeligt er udpeget til at handle på vegne af den pågældende administrator, hvad angår administratorens forpligtelser i henhold til denne forordning. Den retlige repræsentant skal, sammen med administratoren, varetage overvågningsfunktionen vedrørende levering af benchmarks, der udføres af administratoren i henhold til denne forordning, og skal i denne forbindelse være ansvarlig over for ESMA."

c) I stk. 5 affattes første afsnit således:

"En administrator, der er etableret i et tredjeland og ønsker at opnå anerkendelse som omhandlet i stk. 2, skal indgive en ansøgning om anerkendelse til ESMA. Den ansøgende administrator skal fremlægge alle de oplysninger,

der er nødvendige for at kunne godtgøre over for ESMA, at vedkommende på tidspunktet for anerkendelsen har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at opfylde kravene omhandlet i stk. 2 for så vidt angår vedkommendes benchmark eller benchmarks, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 24. Hvis det er relevant, skal den ansøgende administrator angive den kompetente myndighed i tredjelandet, der er ansvarlig for tilsynet med vedkommende.

Senest 15 arbejdsdage efter modtagelsen af ansøgningen vurderer ESMA, hvorvidt ansøgningen er fuldstændig, og underretter ansøgeren herom. Hvis ansøgningen er ufuldstændig, indgiver ansøgeren de yderligere oplysninger, som ESMA kræver. Den i dette afsnit omhandlede frist finder anvendelse fra den dato, hvor ansøgeren fremlægger sådanne yderligere oplysninger."

16) I artikel 34 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. En fysisk eller juridisk person med hjemsted i Unionen, som fungerer eller ønsker at fungere som administrator, skal indgive ansøgning til den kompetente myndighed, der er udpeget i henhold til artikel 40 af den medlemsstat, hvor den pågældende person har sit hjemsted, med henblik på at modtage:

- a) godkendelse, hvis den pågældende person leverer eller har til hensigt at levere indeks, der anvendes eller påtænkes anvendt som kritiske benchmarks, som væsentlige benchmarks, som EU-benchmarks for klimaovergangen eller som Paristilpassede EU-benchmarks
- b) registrering, såfremt der er tale om en tilsynsbelagt enhed, som ikke er administrator, og som leverer eller har til hensigt at levere indeks, der anvendes eller påtænkes anvendt som væsentlige benchmarks, som EU-benchmarks for klimaovergangen eller som Paristilpassede EU-benchmarks, forudsat at leveringen af et benchmark ikke forhindres af den sektorspecifikke disciplin, som den tilsynsbelagte enhed er underlagt, og at ingen af de leverede indeks ville blive kategoriseret som kritiske benchmarks som defineret i denne forordning."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Den i stk. 1 omhandlede ansøgning skal indgives senest 30 arbejdsdage efter, at en tilsynsbelagt enhed har indgået en aftale om at anvende et indeks leveret af ansøgeren som reference for et finansielt instrument eller en finansiell kontrakt eller til at måle en investeringsfonds økonomiske resultater, eller inden for de frister, der er fastsat i artikel 24a, stk. 2 og 3, alt efter hvad der er relevant."

17) I artikel 36, stk. 1, tilføjes følgende som litra e)-j):

- "e) de benchmarks, der er genstand for en erklæring offentliggjort af ESMA eller en kompetent myndighed i henhold til artikel 24, stk. 2, og hyperlinks til sådanne erklæringer
- f) de benchmarks, der er genstand for udpegelser foretaget af kompetente myndigheder, og som ESMA har fået underretning om i henhold til artikel 24, stk. 4, og hyperlinks til sådanne udpegelser
- g) de benchmarks, der er genstand for udpegelser foretaget af ESMA, og hyperlinks til sådanne udpegelser

- h) de benchmarks, der er genstand for offentlige meddelelser udsendt af ESMA eller en kompetent myndighed i henhold til artikel 24, stk. 5, og hyperlinks til sådanne meddelelser
  - i) listen over EU-benchmarks for klimaovergangen og Paris-tilpassede EU-benchmarks, der er tilgængelige til brug i Unionen
  - j) listen over kritiske benchmarks."
- 18) I artikel 41, stk. 1, tilføjes som litra k) og l):
- "k) at udpege et benchmark som væsentligt i henhold til artikel 24, stk. 3
  - l) hvis der er rimelig grund til mistanke om, at et af kravene i kapitel 3A er overtrådt, at kræve, at en administrator for en periode på højst 12 måneder ophører med at:
    - i) at levere EU-benchmarks for klimaovergangen og Paristilpassede EU-benchmarks
    - ii) at bruge betegnelsen EU-benchmarks for klimaovergangen eller Paristilpassede EU-benchmarks i navnene på de benchmarks, de stiller til rådighed til brug i Unionen, eller i den juridiske dokumentation eller markedsføringsdokumentationen for disse benchmarks
    - iii) at henvise til overholdelse af de krav, der finder anvendelse på levering af sådanne benchmarks, i navnene på de benchmarks, de stiller til rådighed til brug i Unionen, eller i den juridiske dokumentation eller markedsføringsdokumentationen for disse benchmarks"
- 19) I artikel 42 foretages følgende ændringer:
- (a) Stk. 1, litra a), affattes således:

"a) overtrædelser af artikel 4-16, 19a, 19b, 19c og 21, 23-29 eller 34, hvor disse bestemmelser finder anvendelse, og"
  - (b) I stk. 2 foretages følgende ændringer:
    - i) Litra g), nr. i), affattes således:

"i) 500 000 EUR eller i medlemsstater, hvis officielle valuta ikke er euro, den tilsvarende værdi i national valuta pr. 31. december 2023 for overtrædelser af artikel 4-10, artikel 11, stk. 1, litra a), b), c) og e), artikel 11, stk. 2 og 3, og artikel 12-16, 21, 23-29 og 34, eller"
    - ii) Litra h), nr. i), affattes således:

"i) det højeste beløb af enten 1 000 000 EUR eller i medlemsstater, hvis officielle valuta ikke er euro, den tilsvarende værdi i national valuta den 31. december 2023 eller 10 % af vedkommendes samlede årsomsætning i henhold til det seneste tilgængelige regnskab godkendt af ledelsesorganet for overtrædelser af artikel 4-10, artikel 11, stk. 1, litra a), b), c) og e), artikel 11, stk. 2 og 3, og artikel 12-16, 21, 23-29 og 34, eller"
- 20) I artikel 49 foretages følgende ændringer:
- a) Stk. 2 og 3 affattes således:

"2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 3, stk. 2, artikel 13, stk. 2a, artikel 19a, stk. 2, artikel 19c, stk. 1, artikel 20, stk. 6, artikel 24, stk. 7, artikel

27, stk. 2b, artikel 33, stk. 7, artikel 51, stk. 6, og artikel 54, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 30. juni 2024. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest den 31. december 2028. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

"3. Den i artikel 3, stk. 2, artikel 13, stk. 2a, artikel 19a, stk. 2, artikel 19c, stk. 1, artikel 20, stk. 6, artikel 24, stk. 7, artikel 27, stk. 2b, artikel 30, stk. 2a og 3a, artikel 33, stk. 7, artikel 48i, stk. 10, artikel 48l, stk. 3, artikel 51, stk. 6, og artikel 54, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er gældende."

b) Stk. 6 affattes således:

"6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 3, stk. 2, artikel 13, stk. 2a, artikel 19a, stk. 2, artikel 19c, stk. 1, artikel 20, stk. 6, artikel 24, stk. 7, artikel 27, stk. 2b, artikel 30, stk. 2a og 3a, artikel 33, stk. 7, artikel 48i, stk. 10, artikel 48l, stk. 3, artikel 51, stk. 6, eller artikel 54, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

21) I artikel 51 indsættes følgende stk. 4c:

"4c. De kompetente myndigheder og ESMA sikrer, at benchmarkadministratorer, der blev godkendt, registreret, valideret eller anerkendt den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = datoen for anvendelsen af denne ændringsforordning], kan drage fordel af en forenklet procedure, hvis de ansøger om registrering, anerkendelse eller validering i henhold til artikel 24a, stk. 1, 2 eller 3, alt efter hvad der er relevant, senest den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = datoen for anvendelsen af denne ændringsforordning + to år]."

Artikel 2

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.
Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
A.G.

På Rådets vegne
A.G.